

RESOLUCIÓ núm. 255

DATA 17/11/2025

RESOLUCIÓ

Assumpte Resolució del recurs d'alçada interposat per INTELLIGENT REAL SOLUTIONS, S.L., contra l'exclusió per oferta anormalment baixa en la licitació de les obres definides en el "Projecte d'instal·lació fotovoltaica de 182,70 kWp-100 kWh per autoconsum amb compensació d'excedents a Can Poal de TAIGUA".

Antecedents

Amb data 2 d'octubre de 2025, la Presidència de TAIGUA va dictar la **Resolució núm. 213**, mitjançant la qual, d'acord amb l'informe d'anàlisi d'ofertes possiblement anormalment baixes, s'acordava l'exclusió de l'oferta de l'empresa **INTELLIGENT REAL SOLUTIONS, S.L.**, per considerar-la temerària i inviable, i se li exigia la penalitat del 3% del pressupost base de licitació (7.448,57 €), per equiparar la manca de justificació a una retirada injustificada de la proposició (art. 150.2 LCSP).

Contra la resolució núm. 213, l'empresa **INTELLIGENT REAL SOLUTIONS, S.L.** va interposar recurs de reposició (o recurs administratiu equivalent d'acord amb l'Art. 44.6 LCSP), allegant, entre d'altres, la il·legalitat del termini de tres dies per a justificar la baixa, la improcedència de la penalitat en un procediment simplificat sumari i la vulneració dels principis de legalitat i proporcionalitat.

Es confirma que la resposta de l'empresa recurrent al requeriment de justificació es va limitar a la frase "**me ratifico en los precios presentados**", sense aportar cap documentació de suport material o desglossament de costos.

El servei de Contractació i Assessoria Jurídica de TAIGUA ha emès l'Informe Jurídic preceptiu, on es conclou la plena conformitat a dret de l'acte impugnat, refutant cadascun dels arguments de la recurrent.

Fonaments de dret

I. Sobre la legalitat del termini de justificació (3 dies)

La Recurrent allega la il·legalitat del termini de tres dies fixat al Plec (PCAP), defensant que l'aplicable hauria de ser el termini general de deu dies previst a l'article 150.2 de la LCSP.

El termini per a la justificació d'ofertes anormalment baixes es regeix per l'article 149.4 de la LCSP, el qual faculta l'òrgan de contractació a concedir un "termini suficient", sense fixar-ne la durada mínima o màxima. A més, l'expedient s'ha tramitat mitjançant el Procediment Obert Simplificat Sumari (Art. 159.6 LCSP), la finalitat del qual és precisament l'agilització, permetent la reducció de terminis d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article.

El termini de tres dies, en el marc d'un procediment simplificat sumari, es considera suficient, raonable i,

fonamentalment, va ser consentit i acceptat per la recurrent al presentar la seva oferta, no podent atlegar ara la seva il·legalitat (*doctrina dels actes propis*). De fet, el termini per a impugnar el PCAP hauria prescrit. En conseqüència, l'argument relatiu al termini no té capacitat per desvirtuar el fons de la resolució.

B. Sobre la legalitat de l'exclusió i la manca de justificació

L'exclusió de l'oferta és una conclusió tècnica ineludible i perfectament conforme a l'article 149.5 de la LCSP. Atès que la recurrent es va limitar a "*ratificar els seus propis preus*" sense aportar cap element documental (desglossaments, costos, mitjans, rendiments), va provocar la impossibilitat material d'avaluar la viabilitat econòmica de l'oferta.

L'exclusió es produeix per la no-acreditació de la viabilitat, i no per la quantia de la baixa. Davant l'absència de dades, l'òrgan de contractació estava obligat legalment a excloure l'oferta, sent la decisió jurídicament indiscutible.

C. Sobre la penalitat del 3% i el caràcter sancionador

La imposició de la penalitat es fonamenta en una aplicació correcta i motivada de la normativa contractual, refutant els arguments de la recurrent sobre la seva suposada il·legalitat.

1. El nucli de la decisió resideix en la remissió legal de l'article 150.2 de la LCSP a l'article 62.2 del RGLCAP. Aquest precepte estableix inequívocament que: "*L'incompliment absolut del requeriment per a la justificació... es considerarà retirada injustificada de la proposició*". La conducta de la recurrent d'aportar només una ratificació formal sense contingut material s'equipara a un incompliment absolut del requeriment. Aquesta ficció jurídica és la que activa la penalitat, i no una interpretació extensiva de la norma.
2. L'argumentació de la recurrent sobre la vulneració de la Llei 40/2015 (règim sancionador) és improcedent. La penalitat del 3% és una mesura de caràcter contractual i esdevé com una garantia de la "serietat" de les ofertes presentades, prevista expressament en el Títol IV de la LCSP, i no una sanció administrativa *stricto sensu*. No s'està aplicant de manera analògica, sinó aplicant directament la llei contractual.
3. La recurrent sosté que no es pot aplicar la penalitat perquè "*no ha ocasionado ningún daño ni perjuicio a la Administración*" i que contravé el principi de proporcionalitat i no confiscatorietat. Aquesta afirmació ignora la funció dissuasiva i disciplinària de la penalitat. El dany causat per l'omissió de justificació és l'abús processal, la frustració d'un tràmit competitiu essencial i la pèrdua de recursos administratius. El 3% és una quantia legalment taxada per la LCSP, inherentment proporcional al risc generat per la manca de serietat. L'al·legació de confiscatorietat és inaplicable a una mesura prevista legalment i justificada per la conducta negligent de la recurrent.

De conformitat amb l'article 8 dels Estatuts vigents de TAIGUA, i en relació amb els articles 112 i 114 de la Llei 39/2015 (Llei del Procediment Administratiu Comú), així com l'article 44.6 de la LCSP, el present recurs ha de ser resolt per la Presidència de l'entitat. Aquesta tramitació en via administrativa ordinària s'aplica en tant que TAIGUA és un poder adjudicador que no té la condició d'Administració Pública i el contracte no assoleix els llindars per al recurs especial en matèria de contractació.

RESOLUCIÓ

En virtut dels fonaments de dret exposats, la Presidència de TAIGUA, resol:

Primer. Desestimar el recurs d'alçada interposat contra l'exclusió per oferta anormalment baixa en la licitació de les obres definides en el "Projecte d'instal·lació fotovoltaica de 182,70 kWp-100 kWn per autoconsum amb compensació d'excedents a Can Poal de TAIGUA" per l'empresa **INTELLIGENT REAL SOLUTIONS, S.L.**, contra la Resolució núm. 213, de 2 d'octubre de 2025.

Segon. Confirmar la Resolució núm. 213, de 2 d'octubre de 2025, en tots els seus extrems, ratificant:

- L'**exclusió** de l'oferta de la recurrent per **inviabilitat** (Punt Sisè).
- L'**exigència de la penalitat de 7.448,57 euros** (Punt Setè), per retirada injustificada de la proposició.

Tercer. Notificar aquesta resolució a l'empresa recurrent, d'acord amb el que estableix l'**article 40 de la Llei 39/2015**, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

Quart. Donar compte de la present resolució al proper Consell d'Administració de l'entitat, de conformitat amb el que disposen els vigents Estatuts de TAIGUA.

Patricia Reche Martínez
Presidenta de Terrassa Cicle de l'Aigua EPEL
1a. Tinent d'alcalde de l'àrea d'Acció Social, Participació i
Qualitat Democràtica de l'Ajuntament de Terrassa.

Aquesta resolució és definitiva en via administrativa. Contra la mateixa es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu competent en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, de conformitat amb els articles 8 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa. Tot això, sense perjudici de poder interposar l'interessat/ada qualsevol altra reclamació que estimi procedent.